

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 15 DE JORIOL DE 1916

Núm. 81

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Bufonada d'un intel·lectual

Sofrim actualment en nostra patria i en el món de les lletres una caterva d'escriptors (millor seria dir d'escrividors) que, batejats ja amb el nom d'*intel·lectuals* formen una verdadera i funesta plaga, «pitjò que la llagosta, més morbosa que la pesta bubònica i més latosa que aquests pianos de manubri mal trempats que llastimen nostres orelles...» Això heu diu molt bé n'Antoni de Valmala en lo seu enjinyós estudi crític sobre el Modernisme literari, i que noltros ara mos apropiam.

No deixa d'esser una obcecació ridícula i estúpida la pruitja d'aquests *intel·lectuals* modernistes de voler tenir-se pels més lletrats dels homos. Es cosa ben xocant a més no porè. Perque aquests inflats, amb una vanitat semblant a la del Fariseu, comensen per «regoneixer-se, com a literats, molts diferents dels demés» es a dir, que pensen estar deu colrades damunt tothom. ¡Quina monomania la d'aquesta colla, que amb un desenfado el més cíníc han arribat a anomenar-se els mateixos els *super-homos*, els més intensistes, els més emofius, els més sicolegs, amb una paraula: els deus de la moderna mentalitat; jells qui apenes son capassos de crear una idea que siga un poc valitosa! ells qui no saben exposar un pensament elevat i noble, i que si en los seus escrits han arribat a esculpir el seu segell personal, aquest és sols d'una pedanteria i extravagancia *ad summum!*

Entre aquesta comparsa de *politxinelles* que com diu també molt bé un a'tra gran crític, de si no te de bo més que excitar l'hilaritat an els homos de sà criteri i equanimidat equilibrada, e-hi ocupa un lloc (molt poc airós per cert) l'expulssat ex-rector de Salamanca D. Miquel d'Unamuno, que tant gran presa de pel mos ha fet an els mallorquins, en lo seu discurs de's Jocs florals.

¿An a que ha vengut, idò el Sr. Unamuno?

¿Ha vengut per ventura a homenatjar la festa gaia, amb un discurs magístra? (ja qui ell vol passar per mestre) ¿Ha vengut a ensalsar la figura gegentina de nostra rassa, Ramón Lull? Res d'això.

Amb una groseria impropia d'un pensa-

dor de tanta volada com vol esser, no ha vengut més que a dir-mos tals vulgaritats i virollades que el haver-les reculides creim és haver-li fet massa favor: lo únic que's mereixia aquest Senyor Doctor (!) era el silenci i que ves així que el despreci és lo únic que mereix, qui, havent estat cridat per missió més alta i més noble, sols ha volgut arremetre contra persones respectables, contra aspiracions patriòtiques, dignes de més consideració.

No volem (ni porem per falta de lloc) devallar a detalls del *xarratorum bajà i buit* del ex-rector. Nostros lectors ja'n tendran noticia per la Prensa diaria. Això si, certes afirmacions gratuïtes quant no nècies, sobre la qüestió de les llengües, no porerí quedar sense rèplica, i si Deu ho vol, les n'hi posarém.

Anem ara a fitjar-mos un poc en la personalitat del Sr. Unamuno.

Doncs aquest Sr. perteneix, com deiem abans, a l'escola modernista de *cap-pares intel·lectuals*, que segons frase d'En Tolstoi (que no és, per cert, cap Sant Pare) no té en realitat més que un objecte: excitar i difondre tot lo possible la depravació; i segons en Saj, fer solsament geroglífics grotescs amb l'idioma, quant escriuen en prosa, i si s'internen en la poesia, fer-la convertir en un gran *cocorum*, sense ritme, sense metre, sense normes retòriques. Perque això si: aquests sabiondos no volen mollos didactics, estan (o es creuen estar) par damunt els canons de la literatura, renuncièn dels classics, son uns verteders anàrquics (literaris s'enten) i individualistes, com diu un de la mateixa colla, En Manuel Machado.

De Pontífic de l'extravagancia va calificar a n'Unamuno no fa gaire en Miquel Peñaflor.

I creim que acertà el notable cronista. Perque extravagancia la més burda és la seva de voler fer versos, faltant-li ritme musical, com afirma En Ramiro de Maeztu (un altre corifeu del intel·lectualisme modernista).

¿No han lletgit mai nostros lectors versos coixos o estrambòtics del ex-rector de Salamanca? Los indicam, si volen idò passar un rato divertit, la secció de polèmica de la «Lectura Dominical» per no anar més alluny...

En ells i en la seva prosa inconsistent, ampulosa, amanerada i presumida, segons el citat crític Valmala, sols e-hi trobarà el lector paraules buides, exòtiques, sensacionals, però no idees elevades, que és lo principal. I és que els grans pensaments, segons digué Mons de Segur, no poren germinar i creixer sinó en les ànimes grans. Més lés del temple de D. Miquel en qüestió, son ànimes mesquines, materialistes, que s'extassien davant les obres de la Naturalesa i escatimen glòria a l'Autor d'ella; son ànimes molles, que no entenen de la vida del esperit...

En resum: que d'En Unamuno (i de pas també de tota la gran faràndula escrividora-modernista) porem dir lo mateix que el citat Valmala: que davant la seva prosa (i no parlem de les seves poesies, ni de les seves *murmuracions*, volem dir, discursos) no és necessari manetjar ulleres blaves per protegir-mos ells ulls...

¡Llàstima gran que el públic neci segueisca lletgint-los! Llàstima que nostra joventut acadèmica o aficionada a la lectura no sàpiga deslligar-se aquestes revistes gràfiques modernes a on cotidianament e-hi veim estampades firmes de tan poc prestigi.

No és estrany que de cada dia aquesta joventut romanguí més i més allunyada de Deu, més i més divorciada del vertader gust estètic literari.....

Es que amb això ha de tenir compliment també allò de: *infinitus numerus*...

J. A. Pvre.

Inca 14-7-16.

Fe, Patria, Amor

Lema:

Lloança als homes gloriosos

Salut, fills de la rassa catalana, que us aplegau vibrants de poesia, en tan garrida-festa de la pensa! Jo vos diria que primer venguéssem, si tant gosava dir ma lira ingènua, a plegar mans a l'Avi de la rassa, a Mestre Ramón Lull que nos clareja amb la blancor de sa nevada testa. Així en les festes de Nadal i Pascua, les festes de vuitada gloriosa, a l'hora de tendríssima armonia, la bendició longànima de l'Avi

l'aplec feconda de sos fills i filles,
que, a l'escalfor de fe i de patria heroiques,
se senten més germans, més forts, més èpics.

Perque el Beat encarna per prodigi
l'idea gran de fe, d'amor i patria.

Mallorca, redimida amb sanc moruna,
com un gegant que canta ses conquestes,
en els torneis rimava a les doncelles
el briu del Rei En Jaume i de son poble.
Els grans coltells dels almogàvers inclits
feien olor d'almescl, de llor i d'ambra,
i vigilava l'ombra de Sant Jordi...
que no's refés la estúpida moresca.
Voleu més viva gloria d'epopeia?...
Sols d'un bateig de foc que purifica
i fa immortals la rassa té fretura,
i l'Heroe ja és aquí. Per un miracle
el senescal Ramón que feia troves
(eren bocins de ses entranyes vives!
per una bella dona se tresmuda...
Davant Jesús en creu ja és un asceta,
i concentrant de sa guerrerà rassa
tot l'esperit i seny, tota la força,
l'immortalisa amb llum de saviesa
i amb foc de santetat encisadora...

Oh! si. Com un vident parteix de Randa
per vies ansioses de martiri,
a predicar l'Amat que'l maravella,
a redressar l'intenció dels pobles,
i a dir, com un juglar, a reis i papes
llaors de Nostra Dona beneïda.

Savi i apòstol treu de dins l'escola
la ciencia amiga de lletrats altíssims,
i al bell acent arcàic de sa paraula,
de lo pus bell catalanesc que forja,
la fa del poble saborosa menja,
que és per la pensa llum deliciosa,
i és foc ardent p'el cor de gent senzilla.

Mes oh! que veu la Terra Santa esclaya
de vils profanadors i el cor se trenca,
suspirs i plors longululants escampa...
—Ah! Santetat! Amor! oh! gent mesquina!
i, obrint la boca, cau en místic somni...
Qué ha vist, que's sent gegant?... Ja'n bull
l'idea...

De cop vol aplegar baix de la crossa
pontifical del Papa els pobles barbres...
i Miramar, present d'un Rei munific,
és el bell niu d'apòstols que's conforten
per terres grans de moreria ingrata.
Vol més! Toca el clar de les grans lluites
per aplegar barons i reis i pobles
i ordres militars en sant subsidi,
per treure els *Llocs sagrats* del vil oprobi,
Escriu fecondament per mar i terra,
assenyalant camins per la conquesta...
i amb la foguera resplendent del Mestre
les Universitats a pler s'escalfen,
i els Reis i els Papes i Concilis
pressenten una aubada gloriosa...

Que no debades passa, no. La força
d'un geni d'aquest tremp és prepotenta.

Es un Mestral que agita formidable
el cor podrit de pobles epilèptics,
bullents d'errors, de sectes i de lluites...
i al mateix temps escampa arreu els germes

d'un renovellament grenyal que un dia
madurarà segons clarividències
del Mestre illuminat de foc seràfic...
Es un gran sol d'una ciutat novella
que, fecundant vergers de fruita dolça
i aucells meditatis d'incultes selves,
transplanta un paradís aquí en lo terra,
on viuen riolers entorn del Papa
els bisbes i canonges i abadesses
i cavallers i menestrals i comtes,
nimbats de caritat i de justícia...

Peró quin vent resseca aqueis ensomnis?...
Ait! l'esperit és prompte i la carn flaca!
Per resseguir Mestre Ramón caldrà
tenir l'ardor de màrtir d'En Blanquerna...
i al ritme de la carn sols vibra el poble!

Per ço desconortat cerca el martiri.
Llevant, ponent, mitjorn i tramuntana,
l'esclau i el lliure, el tarre i el mongoli,
admiran amb esglai l'amor immensa
del savi pelegrí, *Barba florida*...
I arriba l'hora de la gran saldada.
Aquell vellet que encare té el cor jove,
transfigurat, predica dins Bugia,
la Lleï del seu Amat, la Bona Nova,
i fibla En Mafumet i sa nerencia!
La turba sarraïna de fanàtics
per arguments sols torna insults i pedres
i cops de puny i estiraments de barba,
Ramón cau mort, i encara amb a mà apunta
als sarraïns que pensin en l'Empiri...

Mes no; que un Sant i savi jamai passa,
que son recort de gloria viu perenne,
i amb cura paternal abriga el poble
que n'ha heretat la sanc amb la seua ànima.
I no sentiú una escalfor feconda
que'ns ageganta el pit per maravella?...
Oh! Velt'aquí. Aplegau mans tot-d'una
que l'Avi'ns beneix amb benhaurança
excels, rient i dolç, *barba florida*!

ANDREU CAIMARI.

Acolit

L'IDEAL QUE VE

Catalunya s'alça, Catalunya es redreça,
més poixanta que mai, més enèrgica i alti-
vola que mai. La coneixença de la seva
valor i el desig de continuar en el esforç
per tal d'arribar a l'ideal desitjat, li donen
empenta i coratge. No més una raó presen-
ta per a demanar les llibertats, regoneixe-
ments i reformes que necessita per al seu
desenrotllament futur: és el sentiment unà-
nim de tot un poble conscient.

Aquell que ha fet quelcom per viure té
dret a viure. Si els altres no el volen seguir,
si els altres prefereixen, per abulia, roman-
dre sota el domini d'una política assimilista
i destructora, pitjor per ells. Moriran o se-
ràn els esclaus eterns que's consumeixen
sens esperar cap deslliurança.

Catalunya s'imposa amb tota la seva vi-
rior d'esperit, amb tot el seu daler de lliber-
tat, sobre les oligarquies, sobre les migra-
deses polítiques, sobre els ridícols reietons
qui comanden les multituds esclavitzades.

En mig del naufragi dels partits pre-histò-
rics i per damunt les baralles dels bàndols
mitgevals, Catalunya extén a l'aire la seva
senyera immaculada. Catalunya acusa;
Catalunya demana amb bones paraules,
plena d'un ample esperit de concordia, ço
que naturalment li pertany, persuadida com
està de que arribarà l'hora de la justícia,
l'hora del reognejament unànim del dret
que tenen els pobles a l'autonomia.

Catalunya vol un Estat sobirà, un Par-
lament legislatiu, un Poder executiu, un Po-
der judicial, la vigència del Dret català i la
oficialitat i lliure us de la llengua catalana.
Per a assolir-ho tot això els seus homes
abandonen la política fins ara emprada i,
clarament, limpidament, plantegen el pro-
blema davant de l'Espanya, davant del
món, segurs de la potencialitat creatriu que
porten a dins, segurs del seu humanisme
conciliador.

I Catalunya, mallorquins, és la nostra
metròpoli, la metròpoli que deixà els seus
drets de mare per a considerar-nos com a
germans. Catalans som pel llinatge, per la
llengua, per l'història que assenyala als po-
bles llur destí comú. Manca, tant-sols, la
voluntat d'aplegar-nos amb el *Comtat gran*
per tal de realitzar amb ell i amb la joliva
València una esplèndida futuritat.

¿Serà possible, doncs, que en l'hora de
les reivindicacions, en l'hora decisiva que
s'acosta, Mallorca, com una filla espúria,
mancada d'idealitat i fins i tot de ganes
d'existir, resti decantada de Catalunya?
¿Serà possible que de totes les lligítimes
concessions que sol·licita la nostra metrò-
poli, no ens en arribi la més petita part?

Ara és el moment propici i oportú, bons
mallorquins. El caciquisme s'esquerda; els
partits que imperen a Mallorca han frac-
sat per complet; ja quasi negú es refia dels
cap-deventers de les clientel·les polítiques.
Cal un ideal nou; cal un pensament que il-
lumini els cervells; cal un sentiment que
aconhorni els cors. I aquest ideal, Catalu-
nya, la metròpoli, sempre amant i pròdi-
ga, nos lo ofereix exultant de vida.

JOAN ESTELRICH.

Correm Mal-temps....

¿No has sentit, amat lector, per on-se-
vulla quexes del mal-temps que correm, de
la falta de diners, de la encariment dels
queviures i de lo fallada que ha sortida l'a-
nyada d'anguany? Idò bé, pareix que a
Madrid, passa lo meteix. A continuació co-
piam d'una correspondència enviada an el
Brusi l'ondemà de haver-se feta la festa de
la flor, que demostra que a la vila coro-
nada s'hi dexa sentir la fam. Son tant ati-
nades i sensates les observacions que'n fa,
que estam segurs, que nostros lectors, e-hi
donaràn el seu assentiment.

Diu així:

«El observador pudo sorprender a sim-
ple vista un señalado retraimiento del sexo
masculino en las calles proletarias en que

las bolsas no andan muy repletas que digamos; semejante retraimiento hizo más audaces y atrevidas a las postulantes a última hora, restando ello a la diversión buena parte del ambiente de simpatía de que aparecía rodeada. Hay que decirlo de una vez, salvando toda clase de respetos. Se va abusando ya bastante de los sentimientos caritativos de las gentes, habiendo adquirido, por abandono general, carta de naturaleza una serie inacabable de socialifias que dificultan la vida y crean compromisos y situaciones difíciles, habida cuenta de la carestía horrorosa que ahora padecemos. Seguramente los resultados de la recaudación serán espléndidos, pero el apretar deja tras de sí una impresión de malestar y molestia digna de estudio y que invita, desde luego, a no prodigarlos demasiado en el porvenir.....

»Las ciento y tantas mil pesetas sacadas hoy a contrapelo del bolsillo de los madrileños suponen un quebranto considerable; ¿quién sabe si en lugar de remediar la necesidad contribuirán a aumentarla indirectamente! La mayor parte de la colecta ha sido hecha entre la clase media y el pueblo. Ciudadanos modestos, tanto al ir como al volver de oficinas, talleres, fábricas y comercios, han sufrido el ataque de las jóvenes ataviadas con la clásica mantilla de blondas almagreñas, y, tal vez, alguno al depositar la peseta en la bolsa que manos alabastrinas solícitamente le tendían, recordase que no le quedaba otra en casa para responder a las exigencias del mañana. Es preciso bucear ahora en las entrañas de la sociedad para hacerse cargo de nuestro estado presente. Son innumerables las familias que sólo hacen una comida al día, y, si no temiera llevar la tristeza al ánimo de los lectores, relataría varias escenas de las cuales he sido, por desgracia, festigo presencial.»

Ecós de Mallorca

A Ciutat i en el Teatre Principal es celebraren els anunciats Jocs florals. El local, ben endiumenjat, estava de gom en gom de lo milloret de Ciutat.

Aquest acte solemniat va deixar una bella impressió an el ànim dels assistents, impressió que va ésser entelada per l'inoportú i satíric discurs d'en Unamuno, el qual va constituir una nota ben discordant a les orelles qui havien sentides tan belles i rítmiques peces.

El nostre paísà i poeta Andreu Caimari va obtenir tres premis. El del Ilm. Vicari Capítular per sa poesia titulada «La Cançó immortal» El del claustre de professors del Seminari per son treball sobre el llibre de Sta. Maria i el terç per sa poesia «Fe, Patria i Amor» sobre Ramon Lull. Aquesta darrera la llegí. Donàm l'enhorabona més coral an el nostre amic es meteix temps l'encoretjam perque aquests treballs no siguén es derrers.

Cronico d'Inca

Dia 9—A la Iglesia de Sant Francesc e-hi ha festa grossa dedicada an el Beat Ramon Lull amb Completes la nit abans. La nau del temple llueix les millors galanures. A l'Ofici l'Escolania Seráfica canta la missa *Pastoralis* i el sermó del P. Cerdá a'tots il·lumina en les virtuts del Apòstol mallorquí. A la nit conculí la novena que amb tanta solemnitat s'havía feta amb plàtica explicativa de la mort, miracles del sant Màrtir.

—Els congregants de Maria Inmaculada fan la festa a honor de son Patró Sant Lluís. El dematí la Comunió General fou bastant concorreguda. A l'ofici predicà Mossen Miquel Fuster el qui contà les glòries de dit Sant.

A la tarde s'organisà an el teatret del local de's Germans de les Escolles Cristianes una Vel·lada aposta pe's Congregants.

El Metge Sr. Amengual va entretenir l'auditòri amb escullides p'agues de gramòfon. Es llegiren boniques poesies; delitoses rondalles i dos congregants de sa Secció menor mos entretengueren amb un edificant diàlec. Es cantaren garrides peces musicals i se rifaren tres objectes, acabant tota la festa amb un encoretgedor discurs que el Director Mossen Miquel Llinàs enguèstà an aquella jovenèa. Deu fassi que aquest entusiasme no minvi ans el contrari sigui la primera llamerada precursora del foc que ha de regenerar nostre pob'e.

—Un Carabiner de Sta. Margalida qui anava amb el tren de les 6 i mitja del capvespre a causa de dessengrar-se per una ferida a la mà que's feu menentant un explosiu fou socorregut per la Corporació de la Creu Roja de nostra Ciutat i emportat amb una camilla fou conduit a la casa de Socorro curant-lo previament. Vegent l'estat del pacient, la Corporació pagà un carruatge que'l dugué al Hospital. L'acompanyà una comissió.

Amb mo't de gust recullim en nostres columnes aquesta nob'e acció de humanitarisme que diumenge passat saberen realitzar a'guns de's seus socis que per falta d'espai i per no caure en omisions, no enumeràm.

Dia 9—Un estol d'obriers de pa'eta treballen a la plaça d'Orient amb el fi de variar la carretera qui la travessa. Ara és diagonal i la vo'en fer anar perpendicular per la banda de ca sa Moreta dret a la plaça del Bestià fent una co'sada que escantonarà aquesta.

Se fan la mar de comentaris d'aquesta millora.

—Es vengut amb sa numerosa familia procedent de ses Amèriques D. Rafael Fiol, fill del fabricant de texits i tintoraria D. Bartomeu Fiol.

Sia benvengut a son pob'e natiu, que sens dupte li serà grata la seva estada.

Es Cronista.

VARIES

Anguany per la festa de's sants Patrons tendrem forsa de funcions taurines. El disapte es donarà una *Vedellada* que l'Ajuntament subvencionarà perque'l pob'e pugua entrà de franc an es so'; i el dia de's Patrons e-hi haurà un'altra cursa que per major so'emnidat serà de novells.

Ai! idò, que vos pensaveu...

Hem estats convidats per la Congregació Mariana de Bunyola a una gran festa que's celebrarà an aquell pob'e amb motiu de inaugurar-s'hi un *Oratori Parroquial* de's Sants Màrtirs Just i Pastor.

Agraim l'atenció.

Hem llegit an e's diaris de Ciutat, que dia 25, ès e' diumenge elegit per que N'Hedilla amb sa maquina vo'adora vagi a Sa Pobra. Diven també que'l punt senyalat per aterrisà ès una esp'anada sens arbres anomenada de Ca'n Ferragut, que cau prop del crever de Sa Pobra, a la carretera d'Alcudia. Com el meteix diumenge també's farà an el Puig d'Inca, la festa de Santa Magda'ena i desde allà d'a't serà un bon punt per veure mo't bé el curs que seguirà N'Hedilla, amb les seves vo'ades, ès d'esperà que hi pujarà mo'ta gent, ja que amb una pedra podran fer dos firs.

Programa de la festa cívica i religiosa dedicada a Santa Magdalena a l'Oratori del Puig d'Inca dia 23, quart diumenge de Joriol de 1916.

A les 8, Missa resada a l'Oratori, pogueu combregar totes les persones que vulguin fins a les 10, hora de comensar l'ofici.

A les 9, amollada de globos i pujada a l'Arbre.

Tot el dia l'Arbre estarà preparat en los seus premis pels qui e-hi vulguin pujar els temps lliures de funcions.

A les 10, Ofici major amb sermó per Mn. Sebastià Llabrés.

A sortida de l'ofici, els Exploradors d'Inca, faràn diferents exercicis gimnàstics. Els atlots-guaites dividits en estols es disputaran valiosos premis que s'adjudicaran els que'n sien aguanyadors a judici d'un Jurat.

A la una de la tarde *dinada oficial*.

Després del dinar alguns poetes llegiran hermoses composicions i N'Andreu Caimari, jovencell lloretjat, donarà a conèixer els seus treballs ultimament premiats.

A les 3, Corregudes d'homos i dones an el lloc acostumat.

A les 4, Exercicis de Telegrafia amb banderes per les diferents seccions dels Exploradors, concedint-se 2 premis an els estols que millor donin i recullin els *partes* a judici del Jurat.

A les 5, ball amb xeramies al estil del país.

Per a final de la festa, s'adjudicaran per sort entre les persones que poseuen programes numerats, els següents regals:

- 1 Una botonada d'or de 14 botons.
- 2 Una porcella de 25 pessetes de valor.

NOTA: De les 6 a les 9 del matí, si hi ha passatgers, se posarà un servici de Carruatges desde la plaça del Bestià a ca sa Moreta. Per millor intel·ligència convé que'ls qui vulguen aprofitar-se'n donin avis a Ca'n Parret o a Ca'n Pere dels carruatges.

La Rda. Mare Superiora del convent de la Caritat ens ha enviat un bell programa en mallorquí, convidant-nos a la Festa que sa Comunitat dedicarà a Sant Vicens de Paül, dia 16 de joriol. Com el contingut de la part religiosa ja'l publicarem al número anterior, solament donarem a conèixer el programa de la festa del Col·legi que diu així:

Tarde literaria an el col·legi de les Germanes de la Caritat:

- 1 Himne a S. Vicens de Paül.
- 2 Comedieta: *Caritat* per varies nines alumnes.
- 3 Música: *El Pajarillo*.
- 4 Monòleg per una nina.
- 5 Música: *Canigó*.
- 6 Drama: *Colasa* per varies nines.
- 7 Música: *Chor a S. Vicens*.
- 8 Repartiment de premis a les nines de les costures.

funcions Religioses

A LA PARROQUIA

Festivitat de Nfr.^a Sr.^a del Carme.

Dia 15, entrada de nit solemnes Completes.

Dia 16, a les 9 i mitja Tercia i Ofici Major amb Nostr'-Amo patent i sermó pel Rnt. P. Fra Samüel d'Algaida, Caputxi. Se cantarà la partitura *Pontificalis* d'En Perossi.

A les tres i mitja, després de Vespres vistició de confreres i entrada de nit la conclusió de la novena cantada.

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Dezzeres Obres Rebudes

Floretes de San Francesc. Versió de Josep Carner. Pròlech del R. P. Rubert M.^{ria} de Manresa, Menoret caputxi.

Lectura Popular. Biblioteca d'autors Catalans. Els derrers números estan dedicats en fer conèixer els següents autors:

163. Josep Tarongí i Cortes Prevere—*Poesies*.
164. Mossen Joan Segura—*Del matorral*.
165. Lluís Roca i Florejachs—*Poesies*.

166. Josep Argullol—*Primeries de la carlinata*.

Visitas a Jesús Sacramentado por el autor del Libro Ante el Altar.

Flores Místicas por el autor del libro Ante el Altar. Tres opúsculos: Estaciones del alma, Descortesiás y el Padre nuestro.

Del tratamiento de la *Tuberculosis por la Tuberculina* y de la naturaleza de la Tuberculina y de su acción, así como de la curación de la Tuberculosis y de la inmunidad antituberculosa por el Prof. Dr. Her-

mann Sahli Director de la clínica médica de la universidad de Berna con cinco láminas en colores y un grabado intercalado en el texto y además un Apéndice casuístico (Historias de enfermos) por el Dr. F. Seiler privatdozent de Medicina interna en Berna primera edición Española, traducida de la cuarta Alemana por el Dr. Luis Sayé Profesor auxiliar numerario de Patología general Médico del Hospital clínico de Barcelona.

Barcelona Salvat y Comp.^a, S. en C., Editores, 220, Calle de Mallorca, 220 1916.

Tip. de Miquel Durán.—Inca.

OLEOGRAFIES I ESTAMPES

del Sagrat COR de JESUS

PROPIS PER FER L'ENTRONISACIÓ
desde a 12 pessetes l'exemplar fins a 15 céntims

Manual de l'entronizació del Cor Deific de Jesús en la llar pel P. A. T. del SS. CC.—En castellà a 50 cts.

Además: tenim el mes de Juny dedicat al Cor de Jesús en diferents edicions i autors.

De Venta en nostra Llibreria.

TALLER DE TAPICERIA

— = DE = —

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Miñonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma

